

بررسی آنتی بیو گرام‌های ۲۷۹ سوش استافیلو کاک پاتوژن

در مشهد

«جله نظام پزشکی»

سال سوم، شماره ۶، صفحه ۴۸۶، ۱۳۵۲

دکتر طاهره سازگار، دکتر محمد ناظم*

مختصری از خصوصیات استافیلو کاک:

میکروب‌های گردگرم مثبتی هستند باندازه 0.8×0.8 تا ۰.۱۰ میکرومتر و بشك

خوش اندگ اجتماعاتی را تشکیل میدهند.

بر روی محیط‌های مختلف کشت پس از ۱۸ ساعت در شرایط هوایی و بیهوایی پرورش می‌یابند. حرارت مناسب رشد 37°C درجه است.

بر روی محیط‌های کشت جامد پر گنه‌های آن بر نگاه‌های طلائی، لیموئی و سفید ممکنست درآید.

بطوریکه گفته شد استافیلو کاک‌ها انواع پاتوژن (بیماریزا) و ساپروفتیت دارند و قراردادن میکروب در یکی از این دو دسته منوط بدارا بودن صفات چندیست که بطور خلاصه عبارتند از:

۱- رنگدانه - اکثر استافیلو کاک‌هایی که از عفونت‌های گوناگون حاصله از این میکروب جدا می‌شوند پر گنه شان در محیط جامد بر نگ زرد طلائی در می‌اید و پر گنه میکربهای ساپروفت غالباً بر نگ سفید یا لیموئی است، بنابراین وجود پر گنه طلائی رنگ استافیلو کاک معمولاً یکی از ضوابط است که دلالت بر بیماریزا بودن میکرب میکند ولی باید در نظرداشت که گاهی استافیلو کاک‌های سفید نیز میتوانند پاتوژن باشند. از طرفی میکروب در اثر پیری یا کمبود اکسیژن محیط کشت و روپیکازهای مکرر و عوامل دیگر خاصیت پیگمان زائی خود را از دست میدهد. بدین جهت رنگ پر گنه، کافی برای مشخص کردن استافیلو کاک پاتوژن و بیماریزان است.

۲- وجود همولیزین‌ها: همولیزین آلفا- این همولیزین که از مواد پرتوئینی ترکیب یافته

مقدمه: استافیلو کاک میکرubi است که در طبیعت فراوان بوده و نزد انسان و حیوانات باعث پیدایش کانو نهای عفونی مختلف و عفونت‌های عمومی و مسمومیت‌های غذائی میگردد.

و خامت عفونت‌های استافیلو ککی بیشتر مربوط به کسب مقاومت این میکروب در برابر آنتی بیوتیکهای است، بدینجهت بررسی نحوه انتشار میکروب و ایجاد ضایعات و پایداری روزافزون آن اهمیت شایانی دارد.

از زمان پاستور میدانستند که استافیلو کاک در طبیعت انتشار فراوانی داشته و روی پوست و مخاط انسان و حیوانات یافت میشود و نه تنها میتواند در ایجاد عفونت‌های مختلف شرکت کند بلکه در حفرات طبیعی بدن افراد سالم نیز ممکنست وجود داشته و پرورش یابد. بدین جهت از همان زمان متوجه شده بودند که استافیلو کاک دارای انواع ناخوشیزا و ساپروفتیت است و اهمیت موضوع در این بود که ضوابط مشخص و روش‌هایی تعیین شود که بتوانند این دونوع را از هم متمایز و جدا سازند.

پس از کشف آنتی بیوتیکها و مصرف روز افزون آنها بروزه در عفونت‌های استافیلو ککی، متوجه شدند که این میکروب با گذشت زمان حساسیت نسی خود را در برابر مواد مذکور از دست میدهد و همین مطلب موضوع مورد بحث مارا تشکیل میدهد.

آنچه در این مقاله مورد توجه ما قرار گرفته تبیجه بررسی حساسیت

۲۷۹ سوش استافیلو کاک ناخوشیزا میباشد که از بیماران بستری در بیمارستان شاهرضا مشهد، در عرض ۳۶ ماه در آزمایشگاه میکروب‌شناسی جدا و مورد مطالعه آنتی بیو گرام قرار گرفته است.

* مشهد - دانشکده پزشکی، دانشگاه مشهد.

از کشت خون بیماری با حالت وخیم جدا میشود (البته بشرطیکه کشت در شرایط کاملاً دقیق انجام شده باشد) مسلماً پاتوژن میباشد اگرچه فاقد یک یا چند تا از خصوصیات ذکر شده بالا باشد.

روشهای بکار برده شده

- ۱- آزمایش میکروسکوپی مستقیم از ماده ارسالی به آزمایشگاه.
 - ۲- کشت ماده آلوده در محیط‌های معمولی مایع و جامد (در شرایط هوایی و بیهوایی).
 - ۳- جدا کردن پرگنهای استافیلوکلک ورنگ آمیز آنها بادر قطر گرفتن اندازه- قوام و بیوپزه رنگ پرگنهای.
 - ۴- بررسی خواص بیوشمیک، متابولیک و آنزیماتیک میکر به‌انتظیر: تخمیر قند مانیتول در محیط (شاب من).
- انجام تست استافیلوکوآگولاز و بررسی تایج آن.
استفاده از محیط ژلاتین.
سایر آزمایش‌ها بعلت نداشتن وسیله ویا کم‌اهمیتی آنها در تشخیص، مورد استفاده قرار نگرفتند.
بادر قدر گرفتن صفات مذکور و مبداء میکرب، فقط برای آنها که پاتوژن تشخیص داده شده بودند آنتی بیوگرام بعمل آمد.
آنتی بیوگرام‌های انجام شده بطریقه پخش آنتی بیوتیک یا diffusion روی محیط جامد یا دیسک تست با قراردادن دیسک آنتی بیوتیک روی ژلوز صورت گرفته است.

Zone Size of Inhibition (یا میزان حساسیت میکرب را نسبت به آنتی بیوتیک معینی تعیین می‌کند (روش KENNETH) و همان‌گونه یاروش شابت و عکاران).
بدیهی است اندازه منطقه عدم رشد میکربی در اطراف دیسک آنتی بیوتیک بعوامل چندی، تغییر قدرت و ضریب پخش آنتی بیوتیک روی ژلوز، سرعت رشد و تکثیر میکرب‌ها، تعداد میکرب بکار برده شده، قطر ژلوز و سایر عوامل بستگی دارد. مثلاً در روش کیفی شابت با دیسک‌های شش میلی متری معنوی آنتی بیوتیک حساس منطقه عدم رشد بیشتری با برابر ۱۵ تا ۳۰ میلی متر و حساسیت محدود کمتر از ۱۲ تا ۱۵ میلی‌متر و میکرب مقاوم دارای منطقه عدم رشد ناچیز و یا هیچ است. روش مورد استفاده مادرانجام و قرائت نتیجه آنتی بیوگرام طریقه‌کننده و عکارانش بوده است.

بررسی آنتی بیوگرام‌های حاصله از سوش (جدول شماره یک) استافیلوکلک پاتوژن جدا شده از بیماران بستری، معرفی شده به آزمایشگاه از بخش‌های مختلف پیمارستان شاهرضا مشهد (وابسته بدانشکده پزشکی مشهد) و پیمارستان سرپائی نشان میدهد که:

دارای خاصیت آنتی زنی است و از ۹۳ درصد استافیلوکلک‌های جدا شده از عفونت‌های انسان و ۸۱ درصد استافیلوکلک‌های جدا شده از حفره یعنی افراد بظاهر سالم بودست آمده، میتوانند گلبول‌های قرمز خرگوش را حل کند.

همولیزین‌بنای این همولیزین را که از سویه‌های بیماری‌زای حیوانی جدا کرده‌اند قادر است گلبول‌های قرمز گوسفند را حل کند.

همولیزین‌های آنها و بنای اگزوتوكسین میباشند و دارای خاصیت آنتی زنیک بوده و میتوان آنها را به آناتوکسین تبدیل کرد.
بنظر میرسد که کلیه سویه‌های پاتوژن استافیلوکلک دارای همولیزین باشند منتهی می‌ان آن ارتباط مستقیمی با ویرولانس ندارد.

۳- تخمیر قندها:

قندهای زیادی تو سط استافیلوکلک تخمیر میشود که از همه مهمتر تخمیر مانیتول است. برای این منفلور میکرب را روی محیط (شاب من) که دارای ژلوز ۷۵ گرم نمک طعام و ۱۰ گرم مانیتول در هر لیتر محیط کشت و معرف رنگینی بنام سرخ فنل است کشت میکنند. تقریباً تمام استافیلوکلک‌های پاتوژن قادرند مانیتول را در شرایط هوایی و بیهوایی تخمیر کنند در حالیکه استافیلوکلک های ساپروفت و میکروکوکها (که شbahت شکلی زیادی به استافیلوکهای دارند) قادر باین کار نیستند و بعضی از سویه‌های دسته اخیر فقط در شرایط هوایی مانیتول را تخمیر میکنند (۱۱).

۴- استافیلوکوآگولاز:

یکی از ثابت ترین و قابل قبول ترین خواص استافیلوکلک‌های پاتوژن، منعقد ساختن پلاسمای اگزالت یا سیترات دار خون خرگوش و یا خون انسان (گروه O با Rh مثبت) میباشد در حالیکه سایر استافیلوکلک‌ها قادر با نجاح این عمل نمیباشند.

ارزش این تست بیش از سایر تست‌های ذکر شده قبلی است.

۵- وجود آنتی‌بیوتیکی فیرینولیزین، بیوپزه هیالورونیداز (که اخیراً بیشتر مورد توجه قرار گرفته) و ذوب کردن ژلاتین و غیره از جمله دیگر خواصی هستند که برای پاتوژن بودن استافیلوکلک‌ها ذکر میشوند ولی مؤلفین مختلف اهمیت کم و بیش زیادی برای آنها قائلند.
۶- حساسیت استافیلوکلک‌های پاتوژن نسبت بیاکتریوفاکرهای ویژه طریقه‌ای جهت تشخیص میباشد که در آزمایشگاه‌های مججهز مورد استفاده قرار میگیرد.

بدیهی است شناسائی یک سویه استافیلوکلک پاتوژن منحصر بدارا بودن یکی از خواص ذکر شده در بالابنده، بلکه آنچه ما را در این امر راهنمایی میکند اولاً علائم بالینی و ثانیاً کانون برداشت میکرب میباشد، مثلاً استافیلوکلک سفیدی که بدفعتات متواتی و متعدد

(جدول شماره ۱۵)

تعداد سوشهای استافیلوکک پاتوژن از بخش‌های مختلف و متفرقه

ردیف	نام بخش	تعداد سوشاها
۱	اورولوزی	۱۲ سوشن
۲	جراحی پلاستیک	۹ سوشن
۳	جراحی اطفال	۱۵ سوشن
۴	جراحی استخوان	۴۶ سوشن
۵	جراحی عمومی	۴۰ سوشن
۶	داخلی و پوست	۲۱ سوشن
۷	زنان	۱۳ سوشن
۸	قلب و ریه	۲۵ سوشن
۹	کودکان	۲۲ سوشن
۱۰	چشم و گوش و حلق و بینی	۱۵ سوشن
۱۱	متفرقه	۴۹ سوشن
جمع ۲۷۹ سوشن		

۷۲/۸ درصد آنها نسبت به ژاتامیسین، ۶۹/۵ درصد آنها نسبت به سفالوتین و ۶۶ درصد آنها نسبت به کلوگراسیلین حساس بوده‌اند.

جدول شماره (۲)

تعداد سوشهای مقاوم (از مجموع ۲۷۹ سوشن استافیلوکک پاتوژن) و درصد آن

نام بخش										
۱۰	۶	۱۲	-	۱۲	۴	۸	-	۴	۱۱	اورولوزی
۶	۳	۸	-	۹	-	۶	-	۱	۷	جراحی پلاستیک
۹	۴	۱۳	-	۱۴	۱	۱۴	۱	۷	۱۵	جراحی اطفال
۴۰	۱۹	۳۷	-	۴۳	۷	۴۱	۱۰	۱۲	۴۴	جراحی استخوان
۲۸	۱۸	۳۶	-	۳۴	۷	۳۴	۵	۱۵	۳۶	جراحی عمومی
۱۷	۸	۱	-	۲۰	۲	۱۹	۶	۸	۱۸	داخلی و پوست و خون
۹	۱۰	۱۳	-	۱۲	-	۱۲	۱	۴	۱۳	زنان
۲۰	۱۵	۲۲	۱	۲۵	۵	۲۰	۱۱	۹	۲۲	قلب و ریه
۲۰	۱۰	۲۶	-	۲۹	۳	۲۷	۳	۸	۳۲	کودکان
۱۲	۵	۱۰	-	۱۳	۴	۱۳	۴	۵	۱۴	چشم و گوش و حلق و بینی
۳۸	۱۲	۳۸	۱	۴۴	۵	۳۱	۴	۸	۴۵	متفرقه
۲۰۹	۱۱۵	۲۱۶	۲	۲۵۵	۳۸	۲۲۵	۴۵	۲۱	۲۵۷	مجموع
۲۵	۴۱	۲۲	۰/۱۷	۹۱	۱۳/۵	۸۰/۳	۱۶	۲۵	۹۲	درصد مقاومت (%)

جدول شماره (۳) - تعداد سوشهای نیمه حساس (از مجموع ۲۷۹ سوش استافیلوکاک پاتوژن) و درصد آن

نام بخش	پنی سیلین	اگرزا سیلین	کلوگرا سیلین	آبی سیلین	سفالو تین	استرپتو میسین	ژانیا میسین	کتو اسیکلین	ارتترو میسین	کلر آمفنیکل
اورولوژی	۱	۴	۱	۶	۲	۱	۲	-	۴	۲
جراحی پلاستیک	۱	۳	۱	۱	-	۲	۲	۱	۱	۴
جراحی اطفال	-	۲	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۷
جراحی استخوان	۲	۴	۶	۵	۱۰	۳	۱۴	۵	۲۰	۶
جراحی عمومی	۳	۵	۴	۴	۵	۶	۱۰	۴	۱۱	۹
داخلی پوست و خون	۳	۶	۵	۴	۴	۱	۶	۱	۱	۸
زنان	-	-	۱	۱	۲	۱	۲	-	-	۲
قلب و ریه	۳	۶	۵	۲	۷	-	۶	-	-	۴
کودکان	-	۴	۲	۱۰	۴	۳	۲	۲	۸	۱۱
چشم و گوش و حلق و بینی	-	۴	۴	۱	۱	۱	۶	۹	۲	۹
متفرقه	۳	۱۸	۱۶	۱۰	۷	۵	۱۱	۷	۴	۱۵
مجموع	۱۶	۶۱	۵۰	۲۳	۴۷	۲۴	۷۴	۱۶	۱۶	۳۲
درصد (%)	۶	-	۲۲	۱۲	۱۷	۸/۵	۲۶	۶	۹۰	۲۱

جدول شماره (۴) - تعداد سوشهای حساس (از مجموع ۲۷۹ سوش استافیلوکاک پاتوژن) و درصد آن

نام بخش	پنی سیلین	اگرزا سیلین	کلوگرا سیلین	آبی سیلین	سفالو تین	استرپتو میسین	ژانیا میسین	کتو اسیکلین	ارتترو میسین	کلر آمفنیکل
اورولوژی	۱	۵	۱۲	۱	۷	-	۱۱	۱	۳	۲
جراحی پلاستیک	۱	۵	۸	۱	۷	-	۳	-	۲	۴
جراحی اطفال	-	۵	۱۳	۵	-	۱۴	۱	-	-	۴
جراحی استخوان	-	۳۰	۳۰	-	۲۹	-	۲۲	-	-	۷
جراحی عمومی	۱	۲۰	۲۱	۲	۲۸	-	۲۰	۲	۱۱	۱۱
داخلی پوست و خون	-	۱۰	۱۰	-	۱۵	۱	۱۵	۱	۹	۵
زنان	-	۷	۱۰	۷	۱۱	-	۱۱	-	-	۳
قلب و ریه	-	۱۰	۹	۹	۱۳	۳	۱۸	۳	۶	۶
کودکان	۱	۲۱	۲۱	۴	۲۷	-	۲۳	۴	۵	۱۵
چشم و گوش و حلق و بینی	۱	۶	۱۰	۱	۸	-	۹	۱	۵	۱
متفرقه	۱	۱	۲۳	۲۹	۲۷	-	۲۷	۸	۲۷	۱۷
مجموع	۶	۱۴۷	۱۸۴	۲۱	۱۹۴	-	۲۰۳	۴۷	۴۷	۷۴
درصد (%)	۲	۵۳	۶۶	۶۹	۶۹	-	۷۲/۵	۱۶	۱۶	۲۶

جدول شماره (۵) حساسیت، مقاومت و حساسیت نسبی استافیلوککها و درصد حاصله

ردیف	نوع آنتی بیوتیک	تعداد سوشها						درصد (%) سوشها
		حساس	نیمه حساس	مقاوم	حساس	نیمه حساس	مقاطوم	
۱	پنی سیلین	۶	۹۲	۶	۱۶	۲۵۷		
۲	اگزاسیلین (۵)	۲۲	۲۵	۱۴۷	۶۱	۷۱		
۳	کلوگز اسیلین (۵)	۱۸	۱۶	۱۸۴	۵۰	۴۵		
۴	آمپی سیلین (۲۵)	۱۲/۲	۸۰/۳	۲۱	۳۳	۲۲۵		
۵	سفالوتین (۳۰)	۱۷	۱۳/۵	۱۹۴	۴۷	۳۸		
۶	استرپتومیسین	-	۸/۵	۱۹/۵	-	۲۴	۲۵۵	
۷	ژاتامیسین (۳۰)	۲۶/۸	۲۶/۵	۰/۷	۲۰۳	۷۴	۲	
۸	تراسیکلین (۳۰)	۱۶/۸	۶	۷۷/۲	۴۷	۱۶	۲۱۶	
۹	اریترومیسین	۲۶/۴	۲۲/۲	۴۱/۴	۷۴	۹۰	۱۱۵	
۱۰	کلرامفینیکل (۳۰)	۶	۲۱	۷۵	۱۰	۶۰	۲۰۹	

جدول شماره (۶) مقایسه مقاومت استافیلوکک‌های پاتوژن سه‌amar مختلف در برابر آنتی بیوتیکها

آمارها	آمار BRISOU	A. Debeaumont.	آمار	نام آنتی بیوتیک
۹۲	۶۲-۹۵	۲۴/۸	G	پنی سیلین
۹۱/۵	-	۴۰		استرپتومیسین
۰/۷	۴	صفر		ژاتامیسین
۴۱/۴	۲۰-۳۰	۱۶/۴	(اکرولید (اریترومیسین))	هاکرولید (اریترومیسین)
۱۳/۵	۶/۵	۱۱/۱		سفالوپورین
-	۳۰-۶۵	۱۳/۳		پنی سیلین
۷۷/۲	۴۰	۲۴		تراسیکلین

علاوه از میان آنتی بیوتیک‌هایی که استافیلوکک دربرابر آنها مقاوم است، زیادی از خودنشان داده می‌توان بر ترتیب استرپتومیسین، پنی-

سیلین، تراسیکلین، کلرامفینیکل و آمپی سیلین را ثابتد (جدول

شماره ۵۹) و بدین ترتیب چنین نتیجه گیری می‌شود که:

ژاتامیسین، سفالوتین و کلوگز اسیلین بر ترتیب داروهای مؤثر بسیاری استافیلوکک‌های جدیده می‌باشدند (جدول ۵۶) و بطور خلاصه می‌توان گفت که حساسیت یا مقاوم سوش‌های استافیلوکک پاتوژن نسبت به آنتی بیوتیکها در نواحی مختلف تا حدی با یکدیگر متفاوت و متغیرند.

REFERENCES:

- 1- BONNET, H. NEVOT, P&A.: Travaux pratiques de bactériologie médicale. Paris, Masson et Cie. 1964.
- 2- BRISOU, J.: Traitment actuel des septicémies et des infections staphylococciques. Cahiers de Médecine, 1970, 11, N:13.
- 3- CHABBERT, Y.A.: Détermination de la sensibilité microbienne aux antibiotiques, méthode de disques. Cours de l'Institut Pasteur.
- 4- DUMAS, J. & Coll.: Bacteriologie médicale. Collection médico chirurgicale, Paris.
- 5- DURIEZ, DEBEAUMONT, A.: Staphylocoques d'origine hospitalière. Etude de la sensibilité de 100 souches aux antibiotiques, Nouvelle presse médicale de médecine. 1972. N:15. 1017.
- 6- FASQUELLES, R.: Elements de bactériologie médicale. Ed Flammarion, Paris, dernière édition.
- 7- KENNETH, RYAN & Col. Disc sensitivity testing. Reprinted from hospital practice. Vol: 5, 1970.
- 8- JAWETZ, E & Col.: Review of medical microbiology. Long medical publication. Los Altos, California, 1972.
- 9- MOUSTARDIER, G.: Bactériologie médicale, 4ème. Ed. Paris. 1972.
- 10- STANER, DOUDOROFF. ADELBERG.: The microbial world. Published by rentice-hall, Inc. Englewood Cliffs, N.J.
- 11- SAZEGAR, T. (Etemad-Rezai): Contribution à l'étude de l'attaque du mannitol par le staphylocoque (Résultats obtenus sur 150 souches). Thèse, Paris, 1965.